

Hồi 56

Kịch Chiến Không Ngừng

Rời khỏi Kim Phụng Áo, Lục Siêu Quang lao vun vút về phía tổng đàn Bạch Ma Giáo.

Vừa qua mấy cánh rừng, chàng đã thấy cò xí, gươm đao san sát phía dưới, thấp thoáng có những cái đầu trọc trên bộ tăng y vàng, và những búi tóc cao nghệu của đám người mặc đạo bào xám.

Chàng gật gù;

- À, võ lâm ngũ phái lại chặn đường ta đây. Thế này cũng tốt thôi. Ta nên cho bảo kíp Thiên Lôi Thần Thủ được hoạt động và thử nghiệm Chân Dương Nội Khí.

Lục Siêu Quang lao vút xuống nhưng còn trụ trên một ngọn cây xem bọn người kia làm những trò trống gì.

Dưới ngã ba quan lộ, Liễu Phàm đại sư đang uy nghi đứng giữa các cao thủ ngũ đại phái.

Bỗng có nhiều bóng áo đen lao vút tới, trên ngực áo là hình sọ người trắng hếu rừng rợn.

Hộ pháp Trương Kinh Ngạc dẫn bọn ma đầu đến. Có lẽ lão đã được tên sổng sót báo tin về trận kịch chiến ở Kim Phụng Áo.

Trương kinh Ngạc vòng tay trước nhà sư Thiếu Lâm:

- Kính chào đại sư và các vị. Tiểu quỷ Hắc Diêm Vương đã về khu vực này bí mật luyện công, Các đại phái chặn đường tru diệt nó Nhị Giáo Nhất Hội chúng tôi cũng xin có mặt để tiếp nạp kẻ thù ghê gớm này.

Nam nữ hội chủ Hoa Nguyệt Hội cũng vừa tới, kèn kiệu đưa mắt ngó quần hùng bằng cái nhìn sắc lạnh.

Lục Siêu Quang ở trên cây reo nho nhỏ:

- Ô, cặp gian phu dâm phụ đây rồi. Nhân dịp này ta tố cáo, vạch mặt chúng trước quần hùng võ lâm.

Liễu Phàm đại sư chấp tay:

- Mô phật, chúng tôi đang chờ tên tiểu tử.

Vào...

Tiếng nói của nhà sư vừa dứt, một bóng đỏ lung linh xuất hiện giữa khoảng không.

Thanh Hư đạo nhân la lên:

- Huyết Ảnh Công!

Lục Siêu Quang phóng vèo qua, bóng huyết ảnh bao trùm lấy chàng do nội khí phát tiết quá lạ.

Liễu Phàm đại sư hét lớn:

- Hắc Diêm Vương đây rồi!

Ông phóng vút lên, sử dụng Cầm Nã Thủ chụp bắt Lục Siêu Quang trong bóng huyết ảnh ảo diệu.

Các cao thủ mừng rỡ giương mắt nhìn theo...

"Bùng..."

"Phịch..."

Liễu Phàm đại sư rơi xuống đất như trái rụng, bởi trúng một chuồng giữa khoảng không.

Cùng lúc ấy, Lục Siêu Quang cười một tràng ngạo mạn, như trêu chọc quần hùng và đám ma đầu đang nhìn Liễu Phàm ôm bụng quặn đau.

"Vút..."

Lục Siêu Quang đã lao xuống, trụ bộ hiên ngang trước đám đông. Ánh đỏ bao quanh thân hình chàng mờ dần rồi tắt hẳn.

Giọng nói của chàng nghiêm lạnh:

- Các vị lại đón chờ tại hạ đây à? Rất tiếc tại hạ chỉ muốn tìm bọn Tứ Độc Quái Lão chứ không cần gặp các vị.

Thanh Hư đạo nhân gầm lên:

- Tiểu tử tanh máu, quần hùng buộc ngươi phải trả lời về những huyết án ngươi gây nên ở tổng đàn các môn phái. Ngươi đã ám sát bao người bằng ngón Huyết Chỉ Điểm Tinh.

Lục Siêu Quang nhếch môi cười:

- Chuyện ấy ta đã trả lời trên Bãi Sinh Tử. Kể hành thủ lên lút ấy chẳng phải là ta, và hẳn đã sử dụng huyết chỉ giả.

Đã hết đau bụng, Liễu Phàm đại sư bước lên, lớn tiếng:

- Muốn rõ giả chân, tiểu tử hãy theo ta về Thiếu Lâm Tự để phân giải với chưong môn nhân, đừng nhiều lời ở đây.

Chàng trai hừ một tiếng bằng giọng mũi:

- Lão hòa thượng, liệu các ông có đủ sức mời ta chẳng?

Thanh Hư đạo nhân thét:

- Đại sư không nên đối đáp dằng dai, phải cần cho tiểu quý biết sức mạnh của quần hùng.

"Âm".

"Bình Bình..."

Song chiều từ lưỡng chưong của đạo nhân đẩy tới như làn chớp, nổ vang tựa ngàn cân thuốc pháo, áp khí ùng ùng ập vào chàng trai.

Lục Siêu Quang phóng vọt mình theo thế Phi Vân Ngự Phong, trong chớp mắt đã cười lên sòng chưong của đối thủ, rồi buông mình nhẹ nhàng xuống vật cỏ, thần sắc không đổi. Thật là một thể né tránh quái lạ trước chưong lực sấm sét của đạo sĩ phái Hoa Sơn.

Thanh Hư đạo nhân trợn mắt muốn bắt con ngươi ra ngoài, lão quát to.

- Tiểu tử chớ giở trò ma thuật. Ta sẽ lấy mạng ngươi.

Song thủ của lão dựng lên, nhưng Liễu Phàm đại sư đã vỗ bộp vào vai lão:

- BẠN GIẢ CHỚ CÓ NÓNG, CÓ THẦN LÔI QUÁI NẠP ĐẾN KIA RỒI.

Nhiều cái miệng cùng la:

- Thần Lôi Quái Nạp. Thủ Lý nga Mi... Phên này Hắc Diêm Vương khó lòng trốn chạy.

Từ phía xa, một lão quái nhân đang phóng tới, cặp mắt lão lộ như hai trôn chén, miệng trệu trạo tựa bò nhai cỏ. Tóc lão phủ chấm vai, rồi bờ như tổ quạ.

Chớp mắt một cái, lão quái nhân đã lao mình xuống giữa đám quần hùng và ma đạo.

Lão trở cặp mắt như hai đốm than hồng, cất giọng rè rè bảo chàng trai đối diện:

- Hắc Diêm Vương hãy theo ta về địa phủ.

Lục Siêu Quang buông tiếng cười khinh mạn, không thèm trả lời.

Thần Lôi Quái Nạp nổi giận gầm vang, vươn năm móng nhọn chụp xuống như trời giáng.

Nhiều tiếng la vang:

- Ngũ Trảo Tru Tiên...

"ÔRầm"

" Phịch..."

Mọi người tưởng đã thấy Hắc Diêm Vương tiêu ma nào ngờ lão quái bị văng bắn ra xa lắc, bên hông thủng một lỗ phun máu bởi trúng ngọn Chân Dương Nội Khí của Lục Siêu Quang.

Chỉ trần mình né qua chàng đã tránh được ngón trảo chết người của Thần Lôi Quái Nạp, và bung ngay ngọn Thiết Cước Xuyên Sơn. Hàng ngàn cao thủ các môn phái đều chấn động trước cái chết của lão Thần Lôi Quái Nạp, một tay thủ lý tuyệt vời của phái Nga Mi đã bị Hắc Diêm Vương giết dễ dàng.

Các chương môn, thủ lý của nhiều bang phái cùng tiến lên, hét vang một câu:

- "ÔTrừa vị đạo"... Quyết một trận sống chết với tiểu tử tanh máu.

Nhưng Liễu Phàm đại sư đã đưa tay ngăn cản:

- Mô phật, các vị hãy khoan...

Thanh Hu đạo nhân nóng nảy:

- Sao đại sư chưa cho chúng tôi triệt hạ gã tiểu quỷ?

Nhà sư vội trở tay:

- Các vị không thấy hiện tượng gì sao?

- o O o -